

МЕХАНІЗМ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ: СУЧАСНІ ПОГЛЯДИ

**Пашковський А.М, студент 1 курс магістратури
Миколаївський національний аграрний університет**

У теорії адміністративного права відсутня єдина точка зору на розуміння та визначення поняття «механізм правового регулювання».

Зазначена категорія постійно трансформується під впливом постійної зміни суспільних відносин. Тому, науковці по-різному визначають механізм адміністративно-правового регулювання, як сукупність адміністративно-правових засобів, за допомогою яких здійснюється вплив на відносини, що виникають у процесі виконавчо-розпорядчої діяльності держави [1, с. 55]; як механізм імперативно-нормативного впорядкування організації та діяльності суб'єктів і об'єктів управління і формування стійкого правового порядку їх функціонування [2, с. 289]; як сукупність правових засобів, за допомогою яких здійснюється правове регулювання суспільних відносин у сфері адміністративного права [3, с. 64]; як засіб здійснення державновладних повноважень під час адміністративно-правового регулювання суспільних відносин, які виникають у відповідній сфері, що здійснюється уповноваженими на це державними органами з метою забезпечення функцій держави [4, с. 580].

В умовах проведення 62 реформ та програм розвитку в Україні істотно змінюються і суспільні відносини та уявлення про них.

Поняття механізму правового регулювання дозволяє систематизувати юридичні засоби правового впливу на суспільні відносини, визначити місце і роль того чи іншого юридичного засобу у правовому житті суспільства. І все це, на фоні відсутності законодавчого закріплення поняття механізму правового регулювання, а отже, провідним чинником його розуміння є доктринальні положення вчених, що розглядали в своїх наукових працях зазначену проблематику. Саме тому, ґрунтовне дослідження такого юридичної категорії, як механізм правового регулювання зараз є досить доцільним і доречним.

Уперше дефініцію «механізм правового регулювання» визначив С. С. Алексєєв. Під механізмом правового регулювання науковець розумів, сукупність юридичних засобів, які забезпечують правовий вплив на суспільні відносини.

Інші дослідники характеризують поняття «механізм правового регулювання» відповідно до його мети: з метою оптимізації суспільних відносин, забезпечення суспільного і правового порядку на основі режиму законності; з метою подолання перешкод на шляху задоволення інтересів суб'єктів права. Наприклад, О. Ф. Скакун визначає механізм правового регулювання, як процес переходу нормативності права в упорядкованість суспільних відносин, який здійснюється суб'єктами правового регулювання за допомогою системи правових засобів, способів і форм з метою задоволення суспільних і приватних інтересів учасників суспільних відносин, забезпечення правопорядку.

Як процес перетворення нормативності права в упорядкованість суспільних відносин характеризують механізм правового регулювання В. М. Горшенєв, С. А. Комаров, Л. М. Шестопалова та інші науковці

Т. П. Мінка зазначає, що механізм правового регулювання – юридична категорія, що показує, як здійснюється правове регулювання і є загальним порядком, процесом дії та реалізації права.

В. Я. Кикоть зауважує, що механізм показує, як саме здійснюється правове опосередкування (нормування, регулювання, охорона та захист) суспільних відносин, як суспільні відносини, зокрема й ті, що складаються в адміністративно-публічній сфері, стають правовідносинами.

Отже, механізм адміністративно-правового регулювання характеризує діяльнісний бік процесу перетворення нормативності права на впорядкованість суспільних відносин.

Не зважаючи на різноманітність думок з приводу поняття «механізм правового регулювання» безперечною є теза, що як будь-яке складне явище, воно потребує наукового переосмислення.

Виходячи з вищевикладеного, можна зробити висновок про те, що під механізмом правового регулювання прийнято розуміти взяті в єдності та взаємодії правові засоби, які беруть участь у правовому регулюванні суспільних відносин.

Список використаних джерел

1. Веремеенко И. И. Механизм административно-правового регулирования в сфере охраны общественного порядка. М.: Изд-во ВНИИ МВД СССР, 1981. 350 с.
2. Тихомиров Ю. А. Административное право и процесс: Полный курс. М.: Издание г-на Тихомирова М. Ю., 2001. 652 с.
3. Стеценко С. Г. Адміністративне право України: навч. посіб. Київ: Атіка, 2007. 624 с.
4. Шестак В. С. Механізм адміністративно-правового забезпечення реалізації культурної функції держави // Форум права. 2010. № 2. С. 578–585. URL: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals /FP/2010-2/10svckfd.pdf> (дата звернення 02.06.2017).

Науковий керівник: Табацкова Г.В., кандидат екон. наук, доцент кафедри економіки підприємств.

ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ:УДОСКОНАЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК

Пішак О., Пішак Д., здобувачі вищої освіти

Миколаївського національного аграрного університету

Публічне адміністрування є важливим інструментом державного управління, його розвиток можна розглядати як одну з визначних умов удосконалення функціонування всіх органів влади.

Виклики глобалізації та динамічний розвиток світових тенденцій зумовлює процес росту управлінської діяльності та особливостей управлінської праці на визначення їх ефективності. Напрямки розвитку Публічного